

[Hans Nielsen.]

undvære Varer, som vi slet ikke har Brug for. Følgen deraf vil blive, at mange, mange Tusinder af de Arbejdere, som er beskæftigede i Øjeblikket, vil blive kastet paa Gaden og blive indrulleret i de 121 000 arbejdsløses Rækker, som vi i Forvejen har.

Men den fuldstændige Frihed vilde jo ogsaa føre til store Ulykker for de importerende, de handlende og forretningsdrivende selv, thi det siger sig selv, at de nye Varer, der vilde ankomme, vilde være af den Slags Overskudsvarer, som sælges til billigere Priser, til Likvidationspriser, Auktionsvarer af alle mulige Slags, og det vilde medføre, at de forretningsdrivende her i Landet, som ligger med oplagrede Varer, selv vilde lide store Tab, idet de vilde være afskaaret fra Udsigten til at komme af med disse Varer. Saaledes vilde den fuldstændige Frihed efter min Opfattelse hurtigt medføre vældig Arbejdsløshed, Fallitter og Krak og andre store Ubehageligheder, rent bortset fra, at det vilde være fuldstændig at ruinere vor Handelsbalance og Betalingsbalance. Derefter var jo Vejen til Kronens Fald aaben, og vi var ude af Stand til at hindre det. Efter min Mening vilde denne Tilstand, hvis vi ikke havde haft Valutakontoret, være indtruffet før Juni Termin i Aar. Hvis vi ikke havde haft Valutakontoret, men havde ladet alting gaa sin Gang fra i Fjor Efteraar, da vi forlod Guldet og da England forlod Guldet, vilde denne katastrofale Tilstand være indtruffet for lang Tid siden her i Landet.

Jeg vil i saa Henseende gerne fremdrage et Par Tal fra Nationalbankens Regnskaber vedrørende Nationalbankens Tilstand. Da vi for et Aar siden forlod Guldet, raadede Nationalbanken over 60 Mill. Kr. Valuta. I Slutningen af Aaret, ved vi, begyndte Varespekulationerne og det vilde Indkøb af Varer fra Udlandet. Resultatet var jo, at ved Nytaarstid var Nationalbankens Valutabeholdning sunket til 36 Mill. Kr., hvorfra yderligere maatte drages 18 Mill. Kr., som paa det Tidspunkt skyldtes til Amerika, saaledes at Nationalbanken ultimo December kun raadede over en Valutabeholdning paa 18 Mill. Kr. Det var paa et Tidspunkt, hvor yderligere Landbruget var inde i endnu større Vanskeligheder end tidligere, dels som Følge af Toldpaalæg i Tyskland, dels som Følge af de Spæringsbestemmelser, som baade Frankrig, Holland, Belgien og andre Lande indførte overfor det danske Landbrug, hvilket jo vilde medføre, at vi fik en meget

forringet Indtægt af de Varer, vi udførte. Men udover det, som man paa den Maade havde afviklet gennem Nationalbankens Valuta, havde disse vilde, hektiske Indkøb af fremmede Varer medført, at vi havde Valutaforpligtelser, som i alle Tilfælde beløb sig til 80 Millioner, men som af andre Bankmænd vurderedes til 200 Millioner, og disse Forpligtelser laa som en mørk Tordensky over hele Samfundet. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at vi var gaaet en Katastrofe i Møde, hvis vi ikke var skredet til Indførelsen af Valutakontoret. Det er sagt mig af Mænd, som beklæder høje Stillinger indenfor Bankvæsenet, og hvis Ærlighed og Paalidelighed jeg ikke har Lov til at tvivle om, at saafremt Regeringen ikke havde faaet gennemført Valutakontor-Ordningen, vilde Kronen før Juni Termin have været nede mellem 20 og 25 Ø.

Jeg vil gerne sige et Par Ord om dette Spørgsmaal, fordi det maaske er saaledes, at det klinger lifligt i nogles Øren at høre, at den danske Krone kunde være kommet ned paa et saa lavt Niveau som 20 à 25 Ø. Og saadan rent overfladisk set er der heller ingen Tvivl om, at det ser ud til, at det danske Landbrug et Øjeblik vilde have haft en betydelig Fordel ved, at Kronen var kommet ned i 20—25 Ø., alt for saa vidt naturligvis Sterling var blevet staaende, hvor den blev staaende. Men jeg tror ikke, denne Fordel vilde have været ret længe for det danske Landbrug. Det første, der vilde være sket derved, er jo, at vor udenlandske Gæld, der er ret betydelig, vilde være blevet 3—4 dobbelt, og at vi havde skullet betale Renter og Afdrag paa denne kolossale Gæld med det 3—4 dobbelte Beløb. Det vilde have drejet sig om mange, mange Penge, og ærede Medlemmer kan være overbeviste om, at der skulde mange Tons Smør og Flæsk til at udligne denne Forskel. Men det næste, der vilde være sket, er naturligvis, at vort Obligationsmarked var brudt fuldstændig sammen, og videre vilde der selvfølgelig, naar Kronen kom ned i 20—25 Ø., være opstaaet en kolossal Dyrtid her i Landet. Man kan ikke se bort fra, at naar Reichsmark, Parisfrancs, Gylden og Dollars pludselig stiger til det 4—5 dobbelte, og der er Varer, vi skal hente i disse Lande, vilde der opstaa en frygtelig Dyrtid her, og Følgen heraf vilde selvfølgelig have været store Uroligheder med det samme. Jeg ser bort fra, at Tjenestmændene pludselig skulde have deres Lønninger ned til $\frac{1}{4}$, fra 4 000 Kr. til 1 000 Kr. Det er muligt, at Tjenestmændene havde været nødt til at finde sig i det,